

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และด้านอื่น ๆ ของโลกได้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความก้าวหน้าไปมาก จะเห็นว่าในโลกของการสื่อสาร มีการพัฒนาเชื่อมโยงข่าวสารข้อมูลจากทุกมุมโลกให้คนในโลกได้รับรู้ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ตลอดจนความรู้ใหม่ ๆ ที่ต้องการเราก็หาได้ไม่ยากโดยการใช้อินเทอร์เน็ตเข้ามาช่วย จนเกิดเป็นยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ การเปลี่ยนแปลงที่กล่าวมาข้างต้น มีผลกระทบต่อทัศนคติ ค่านิยมของประชากรทั่วโลก การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ประชาชนอย่างทั่วถึง จะช่วยให้ประชาชนสามารถปรับตัวและพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อที่จะดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขจึงจำเป็นที่ทุกประเทศทั่วโลกต้องให้ความสำคัญต่อการศึกษา โดยเฉพาะอารยประเทศ ส่วนใหญ่ จะจัดให้ประชาชนของตนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ 9 - 12 ปี เป็นอย่างต่ำ (องค์การสหประชาชาติ, 2533)

สำหรับในประเทศไทย ที่ผ่านมามีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 ย้อนหลังไปจะพบว่า อัตราการเรียนต่อของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 11-12 ปี ยังไม่สามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ เนื่องจากกฎหมายห้ามใช้แรงงานเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 13 ปี และที่สำคัญคือตลาดแรงงานส่วนใหญ่ต้องการแรงงานที่มีคุณภาพ มีการศึกษาอย่างต่ำระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนั้นการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชนให้สูงขึ้นจึงมีความสำคัญ และจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศชาติ ดังที่กรมวิชาการ (2535) ระบุไว้ว่า สภาพเศรษฐกิจและสังคมในประเทศไทยได้พัฒนารุดหน้าไปมาก ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีเข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในประเทศอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งแนวโน้ม

ของสังคมกำลังพัฒนาไปสู่ความเป็นอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น วิถีชีวิตในสังคม
เปิดกว้างจึงสมควรอย่างยิ่งที่จะพัฒนา และเพิ่มพูนความรู้พื้นฐานของประชาชนให้สูง
ขึ้นอันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างเหมาะสม

รัฐบาลเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้กำหนดไว้ใน
นโยบายเพื่อสนับสนุนจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ, 2535.) คือ ให้การศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานของ
ประชาชนรัฐพึงเร่งขยายการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อปวงชนอย่างทั่วถึง เพื่อยกระดับ
คุณภาพชีวิตของประชาชนให้สูงขึ้น และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7
(พ.ศ. 2535-2539) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535) ได้ระบุ
นโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ในแผนด้วยว่า รัฐจะต้องเร่งปรับปรุงการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อขยายเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน และให้ผู้จบการศึกษาชั้น
ประถมศึกษาเข้าเรียนต่อได้

กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการขยายโอกาสทางการศึกษา ตาม
นโยบายของรัฐบาล และแผนการศึกษาแห่งชาติอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2535) ได้เห็นความสำคัญและตระหนัก
ว่า การส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สูงขึ้น เป็นสิ่งจำเป็นต่อการ
ดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีและการพัฒนาประเทศ
และเป็นภารกิจที่สำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการจึงกำหนดให้ดำเนินงานขยายโอกาสทาง
การศึกษาภายใต้โครงการ "นาร่องขยายการศึกษาภาคบังคับ" ตามมติคณะรัฐมนตรี
ในการประชุมวันที่ 22 พฤษภาคม 2533 โดยเปิดชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ในโรงเรียนประถมศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 119 โรงเรียน และในปีการศึกษา
2534 เปิดดำเนินการอีก 97 โรงเรียน และมีนโยบายที่จะเปิดเพิ่มอีกปีละประมาณ
1,000 โรงเรียน จนครบ 4,200 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2537 และในปีการ
ศึกษา 2538 นี้ มีโรงเรียนที่เปิดทั้งหมด 4,332 โรงเรียน ภายใต้โครงการ
"ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน" ตามที่ระบุไว้ในแผนพัฒนาการศึกษา

ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) คือส่งเสริมสนับสนุนการขยายโอกาสทางการศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน เพิ่มขึ้นอีก 3 ปี โดยขยายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษา
 และร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาสัมพันธ์ ใจให้เห็นคุณค่าของการ
 ศึกษาต่อ และดำเนินการเพื่อตอบสนองนโยบายเร่งรัดการขยายโอกาสทางการศึกษา
 ขั้นพื้นฐานดังกล่าว เป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรี ในการประชุมเมื่อวันที่ 14
 กรกฎาคม 2534 ที่ให้เปิดการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ได้ในโรงเรียน
 ประถมศึกษาที่มีอยู่แล้วซึ่งตั้งอยู่ในเขตชนบท และมีอัตราการเรียนต่อค่อนข้างต่ำ
 เป็นโรงเรียนที่มีห้องเรียนและบุคลากรเพียงพอ และให้เปิดสอนโดยไม่เก็บค่า
 เล่าเรียน ให้ใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง
 พ.ศ. 2533)

หลักสูตรมัธยมศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2523 นั้น เป็นหลักสูตรที่ยืดหยุ่น
 และมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน ทั้งในแง่การส่งเสริมความเป็นเลิศใน
 ตัวของผู้เรียนให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความถนัด และความสนใจของตนเองแล้ว
 ยังมุ่งเน้นให้พัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม
 ในแต่ละท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง
 ร่วมกันพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลไปสู่การพัฒนาประเทศในที่สุด
 (กองวิจัยทางการศึกษา, 2535)

การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533
 ให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด มีจุดเน้นสำคัญ 3 ประการ คือ ประการที่หนึ่ง จัด
 การเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ ประการที่สอง ส่งเสริมให้ท้องถิ่นพัฒนาหลักสูตร
 และประการสุดท้าย เน้นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียน
 ได้เลือกเรียนรายวิชาต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ในส่วนของการส่งเสริมให้ท้องถิ่น
 พัฒนาหลักสูตรได้นั้น หลักสูตรได้เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นสามารถดำเนินการจัดการศึกษา
 ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น (กรมวิชาการ, 2536)

พจนอม แก้วกำเนิด (2533) ระบุความมุ่งหวังของหลักสูตร ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533 ไว้ 3 ประการ คือ

1. ให้หลักสูตรเป็นตัวนำในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนรู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา รู้จักทำ รู้จักพัฒนางานและมีค่านิยมที่ดี
2. ให้หลักสูตรส่งเสริมการจัดการศึกษาให้สอดคล้อง และเกื้อกูล ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและสังคม ของแต่ละท้องถิ่น
3. ให้หลักสูตรส่งเสริมผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์ ให้สามารถจัดการศึกษาสนองตามต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และท้องถิ่น และส่งเสริมความสามารถของนักเรียนแต่ละบุคคล ถึงขีดสูงสุดตามศักยภาพที่มีอยู่

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่าหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533 เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นได้ เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร

ผู้ปกครองในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และท้องถิ่น เป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสำคัญในการศึกษาของนักเรียนในปัจจุบัน สอิ่ง วณิชสรณ์ (ม.ป.ป.) กล่าวว่า ในการดำเนินการศึกษาให้มีสมรรถภาพและมีพัฒนาการ นักการศึกษาจะต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนในเรื่องการศึกษาให้มากที่สุด ถ้าผู้ปกครองให้ความสนใจ ในเรื่องจุดมุ่งหมายและการพัฒนาการของโรงเรียนมากขึ้น โรงเรียนก็จะได้รับแรงผลักดันให้มีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้น

ความสำคัญของผู้ปกครองมีต่อนักเรียน และต่อโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ต่อเนื่องและเกื้อกูลกัน ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน เป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งที่จะต้องมีการศึกษาสำรวจก่อนการจัดทำหลักสูตร เพื่อจะได้ทราบทัศนคติและความต้องการ เพื่อโรงเรียนจะได้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่ช่วยเป็นแนวทางในการบริหาร การจัดหลักสูตร การเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและท้องถิ่น

วิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาในกลุ่มภาษาต่างประเทศ เป็นวิชาเลือกเสรี ซึ่งผู้เรียนจะเลือกเรียนหรือไม่ ขึ้นอยู่กับความถนัด ความสามารถ และความสนใจ ของนักเรียน ซึ่งหากมองถึงความสำคัญของวิชานี้ นับว่าเป็นวิชาที่มีความสำคัญอย่างมาก สุมิตรา อังวัฒนกุล (2522) กล่าวว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล เป็นภาษากลางสำหรับใช้ติดต่อกันระหว่างนานาชาติ และเป็นเครื่องมือสำหรับแสวงหาความรู้ เนื่องจากความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางวิทยาศาสตร์ และอุตสาหกรรมจากต่างประเทศ ตลอดจนตำราทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี จะพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนมาก ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญต่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นทั้งสายสามัญ และสายอาชีพ

นอกจากนี้ประเทศไทย เป็นที่สนใจของนักลงทุนต่างประเทศ โอกาสในการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมใหม่จึงเกิดขึ้น ทำให้ความต้องการแรงงานที่มีความรู้ภาษาอังกฤษมีจำนวนมากขึ้นจนอาจกล่าวได้ว่าผู้ที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษจะเป็นผู้ได้เปรียบในด้านการประกอบอาชีพมากกว่าผู้ที่ไม่รู้ภาษาอังกฤษ และในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีก็มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ดังนั้นการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็น และมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการดำรงชีวิตของคนไทยในปัจจุบันและอนาคต

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ จัดขึ้นตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) แต่เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมมีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีแผ่ขยายไปอย่างกว้างขวาง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม บ้านจัดสรรและบริษัทธุรกิจต่าง ๆ ซึ่งต้องการแรงงานที่มีความรู้ โดยเฉพาะด้านภาษาอังกฤษ และเนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรม ตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้มีการเคลื่อนไหวของประชากรในจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศเข้ามาหางานทำ สภาพสังคมและวัฒนธรรมมีความ

หลากหลาย ความคิด และความต้องการของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันออกไป จากจำนวนประชากรที่มีมาก โรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเปิดโอกาสให้กับเด็กทุกคนได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาโดยไม่จำกัดจำนวน และจากสถิติการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในแต่ละโรงเรียน จะมีจำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา เป็นจำนวนมาก และนับว่าเป็นภาระที่หนักในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนที่ติดตามผู้ปกครองมาจากต่างจังหวัด บางคนไม่มีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษ เนื่องจากโรงเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนจบมาไม่ได้เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ และการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งจัดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกเสรี ซึ่งนักเรียนเลือกเรียนได้ตามความถนัด และความสนใจของผู้เรียน นอกจากนี้การประกอบอาชีพต่างๆ ก็เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเรื่อยๆ แตกต่างกันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะอาชีพ ซึ่งอาชีพในจังหวัดสมุทรปราการนั้นมีความหลากหลาย นอกจากเป็นเขตอุตสาหกรรมแล้ว ยังมีส่วนที่เป็นเกษตร ส่วนที่แหล่งธุรกิจและสถานบริการต่าง ๆ

จากสภาพและเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร วิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ โดยจำแนกอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน ออกเป็น 3 ภาคอาชีพ คือ ภาคอาชีพ เกษตรกรรม ภาคอาชีพอุตสาหกรรม และภาคอาชีพพาณิชย์กรรมและบริการ ว่าผู้ปกครองในแต่ละภาคอาชีวดังกล่าวนั้นมีความต้องการเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษอย่างไรบ้าง เพื่อเป็นข้อมูลในการนำมาจัดหลักสูตร ตลอดจนพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น และความต้องการของผู้ปกครอง ในจังหวัดสมุทรปราการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ปกครอง เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นใน โรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือผู้ปกครอง จำนวน 99 คน จากโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ในปีการศึกษา 2538 จำนวน 20 โรงเรียน

2. ผู้วิจัย มุ่งศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ โดยครอบคลุมในเรื่องต่อไปนี้

ตัวแปรต้น คือลักษณะอาชีพของผู้ปกครอง ซึ่งแบ่งเป็น 3 ภาคอาชีพคือ

1. ภาคอาชีพเกษตรกรรม
2. ภาคอาชีพอุตสาหกรรม
3. ภาคอาชีพพาณิชยกรรมและบริการ

ตัวแปรตาม คือ ความต้องการของผู้ปกครองที่เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ในด้านต่อไปนี้

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร
3. ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน
4. ด้านการใช้สถานที่
5. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ความต้องการของผู้ปกครอง หมายถึง ความประสงค์ของผู้ปกครองที่จะให้มามากขึ้นในการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้ปกครอง หมายถึง บิดามารดา หรือผู้อุปการะนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2538

การจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งประกอบด้วย หลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน การใช้สถานที่และการวัดผลและประเมินผลการเรียน

โรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา ที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ

ลักษณะอาชีพภาคเกษตรกรรม หมายถึง อาชีพที่เกี่ยวกับงานเกษตรกรรม 3 ด้าน คือ การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ และการประมง

ลักษณะอาชีพภาคอุตสาหกรรม หมายถึง อาชีพที่เกี่ยวข้องกับโรงงาน อุตสาหกรรม ในฐานะเจ้าของโรงงานอุตสาหกรรม หุ่นยนต์ และลูกจ้างในโรงงาน อุตสาหกรรม ตลอดจนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในครัวเรือน

ลักษณะอาชีพพาณิชย์กรรมและบริการ หมายถึง อาชีพเกี่ยวกับการค้าขาย การให้บริการต่าง ๆ และอาชีพที่บริการประชาชน ได้แก่ ช่างเสริมสวย พนักงาน เสรีฟ การท่องเที่ยว ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ เป็นต้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ใช้ประกอบการพิจารณาพัฒนาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น วิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น
2. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลให้โรงเรียน และครูผู้สอนใช้ประกอบการพิจารณาปรับหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น